

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

НАСЛОВНА » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) ... [6](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

КЊИГА О ТОВИТУ^[1]

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#)

1. *Преци Товита. Његова побожност, заробљеништво у Ниневији. Милостивост и брига о умрлима.*

1. Књига ријечи Товита, сина Товилијева, сина Ананиилева, сина Адуилева, сина Гаваилева, од сјемења Асиилева, од племена Нефталимова,

2. Који би заробљен у дане Енемесара, цара асирскога из Тисве, што је с десне стране Кидија Нефталимова у Галилеји изнад Асира.

3. Ја Товит ходих путевима истине и правде, све дане живота мога, и милостиње многе чиних браћи мојој и народу који су ходили са мном у *земљу Асирску и Ниневију. [*2 цар 17, 3.]

4. И када бијах у земљи мојој, у земљи Израилевој, док сам био млад, све племе Нефталима, оца мога, одступи од дома јерусалимског, изабрано од свих племена Израилевих да жртвује свим племенима; и освештан би храм обитавања Вишњему и саздан за сва покољења вијека.

5. И сва племена заједно одступивши, *жртвоваху Вааловој јуници, и дом оца мога Нефталима. [*1 цар 12, 30.]

6. И ја сам ходих много пута у Јерусалим на празнике, као што је писано свему Израиљу у заповијести вјечној, *првине и десетине плодова и првострижења имајући; [*2 Мој 22, 29.]

7. И давах их свештеницима, синовима Ароновим на олтар, од свих плодова: десетину сам давао синовима Левијевим богослужећим у Јерусалиму, и другу десетину сам продавао, и одлазио и то трошио у Јерусалиму сваке године;

8. И трећу сам давао потребитим, као што заповиједи Девора, мати оца мога, јер сам био остао сироче без оца свога.

9. И кад стасах, узех Ану жену од отачаства нашега, и родих од ње Товију. [4 Мој 36, 6.]

10. И кад бих заробљен,^[2] у Ниневији, сва браћа моја и који су од рода мога једоше од хљебова многобожачких;

11. А ја сачувах душу моју и *не једох, [*Дан 1, 8]

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

12. Јер сам се сјећао Бога свом душом својом.
13. И даде Вишњи благодат и доброту пред Енемесаром, и постадох његов трговац;
14. И идох у Мидију и *дадох Гаваилу, брату Гаврија, у Рагама Мидијским, сребра десет таланата. [*Тов 4, 20.]
15. И када умрије Енемесар, зацари се Сенахирим, син његов, умјесто њега, и путеви његови бише непостојани, и више не могах ићи у Мидију.
16. И у дане Енемесара милостиње многе чиних браћи мојој:
17. *Хљебове давах гладнима и хаљине моје нагима, и ако бих видио кога од рода мога умрла, и бачена иза зидова Ниневије, погребав бих га. [*Ис 58, 7.]
18. И ако би кога убио *Сенахирим цар, који би дошао бјежећи из Јудеје, погребав бих их тајно, јер многе је побио у гњеву својем; и тражио је цар тијела и није их налазио. [*Ис 37, 37.]
19. А отишавши један од Ниневљана, каза цару за мене да их сахрањујем. И сакрих се. Сазнавши пак да траже да ме убију, уплашивши се отидох.
20. И би разграбљена сва имовина моја, и не остаде ми ништа осим Ане, жене моје, и Товије, сина мога.
21. И не прођоше педесет дана док њега не убише два сина његова; и побјегоше на горе Арарата, и зацари се Сахердан, син његов, намјесто њега, и постави Ахиахара Анаила, сина брата мога, над свим пословима царства свога и над свом управом.
22. И заузео се Ахиахар за мене, и дођох у Ниневију. А Ахиахар бјеше виноточак и (чувар) прстена и управитељ и благајник, и постави га Сахердан другим (иза себе), а био је син брата мога.

2. Погреб убијенога. Сљепило. Прекор жени Ани.

1. А када дођох у дом мој и би ми предата Ана, жена моја, и Товија, син мој, на празник Педесетнице, која је света од седам недјеља, имах објед добар и сложих се да једем.
2. И видјех много хране и рекох сину моме: Иди и доведи кога нађеш од браће наше сиромашне, који се сјећа Господа и, ево, чекам те.
3. И дошавши рече: Један од рода нашег задављен, бачен је на тргу.
4. И ја, прије него што једох, ископивши узех га у неки дом, док не зађе сунце.
5. И вративши се, умих се, и једох хљеб мој у тути.
6. И сјетих се пророштва *Амосова, као што рече: Обратиће се празници ваши у жалост, и сва весеља ваша у плач; и плаках. [*Ам 8, 10; 1 Мак 1, 39.]
7. И када зађе сунце, отидох и ископавши (гроб), сахраних га.
8. Ближњи, пак, подсмјиваху се говорећи: Зар се не боји да ће бити убијен за ово дјело? И побјеже, и ево опет *сахрањује мртве! [*Тов 1, 18.]
9. И ту ноћ по погребу вратих се и легах *оскрнављен поред зида дворишта, и лице моје бјеше откривено. [*4 Мој 19, 16.]
10. И не видјех да су птице на зиду, и кад се очи моје отворише, испустише птице топлину на очи моје, и појавише се бијеле на очима мојим. И идох к љекарима и не користих ми; Ахиахар пак ме хранио, док не оде[3] у Елимаиду.
11. И жена моја Ана прела је вуну са женама;
12. И слала је господарима, а они су јој давали плату, додавши јој и јаре.
13. А кад дође мени, поче викати. И ја јој рекох: Откуд јаре? Да није украдено? Врати га господарима. Јер није поштено јести украдено.
14. А она рече: Дато ми је на дар, као плата. И не вјероваш јој и рекох да то врати господарима, и гњевих се на њу. А она одговоривши, рече ми: Гдје су милостиње твоје и правда твоја? Гле, све је то познато о теби.

3. Молитвено туговање Товита. Несрећа Рагуилове кћери Саре. Бог услишава молитву обоје.

1. И ожалостивши се, плаках и помолих се са болом говорећи:
2. Праведан си, Господе, и сва дјела твоја и сви путеви Твоји милостиња и истина, и суд истинит и праведан Ти судиш вавијек.
3. Сјети ме се и погледај на мене; не освећуј се гријесима мојим и незнањима мојим и отаца мојих за оно што сагријешисе пред Тобом;
4. Јер не послушаше заповијести твоје. *Предаде нас у разграбљење и ропство и смрт и причу презира свима народима, међу које смо расејани. [*5 Мој 28, 15.]
5. И сада многи судови твоји су истинити, да чиниш од мене због гријеха мојих и отаца мојих, стога што не творисмо заповијести твоје; јер не ходисмо у истини пред тобом.

6. И сада, како је угодно пред тобом, чини са мном: заповиједи да буде узет дух мој, да се раздријешим и постанем земља; зато што ми је корисније умријети неголи живјети, јер презире лажљиве чух, и туга је многа у мени; заповиједи да се већ разријешим од тјескобе у вјечно мјесто, не окрећи лице Твоје од мене.
7. Истога дана догоди се кћери Рагуиловој Сари у Екватанама Мидије, да и она буде порутана од робиња оца њеног:
8. Јер она бјеше дата седморици мужева, и Асмодеј, лукави демон, уби их прије него што су били са њом као са женом. И рекоше јој (робиње): Не схваташ ли да убијаш своје мужеве? Већ си их седам имала, и ниједног од њих ниси се назвала!
9. Зашто нас бијеш? Ако помријеше, иди са њима, да не видимо твога сина или кћери вавијек.
10. Ово чувши ожалости се силно, (готова) да се објеси, и рече: Јединица сам у оца мога. Ако то учиним, биће на срамоту његову, и старост његову низвешћу са болом у ад.
11. И помоли се наспрам прозорчића и рече: Благословен си, Господе Боже мој, и благословено је име твоје свето и часно у вјекове; да Те благосиљају сва дјела твоја вавијек.
12. И сада, Господе, очи моје и лице моје к теби окретох;
13. Рекох да се раздријешим од земље и да не служим више на поругу.
14. Ти знаш, Господе, да сам чиста од сваког гријеха мужевља,
15. И не оскврнавих име моје, нити име оца мога у земљи робовања мога; јединица сам оцу моме, и он нема дијете које ће га наслиједити, нити брата блиског, нити који му има сина, да бих сачувала себе њему за жену. Већ ми погибоше седморица; чему ће ми живот? А ако ти није по вољи да ме убијеш, заповиједи да погледаш на мене и да ми се смилујеш да не слушам више поруге.
16. И услиша Господ молитву обоје, пред славом великог Рафаила, и би послан да исцијели обоје, Товита да очисти од бијеле (на очима), и Сару, кћер Рагуилову, да даде Товији, сину Товитову, за жену и да веже Асмодеја, лукавог демона, зато што је Товији приличило да је наслиједи. У то вријеме вративши се Товит, уђе у дом свој, а Сара Рагуилова сиђе из горње одаје своје.

4. *Товит савјетује сина Товију да живи часно, да се жени од рода свога. Сребро дато Гаваилу рођаку.*

1. У онај дан подсјети се Товит на сребро које је повјерио Гаваилу у Рагама Мидијским, и рече у себи:
2. Ја тражих смрт; што не позовем Товију, сина мога, да му покажем прије неголи умрем.
3. И позвавши га, рече: Чедо, ако умрем, сахрани ме; и не заборави мајку своју, *поштуј је у све дане живота свога и чини што јој је угодно, и не ожалости је. [*2 Мој 20, 12; Сирах 7, 29.]
4. Запамти, чедо, да је многе бијеле видјела са тобом у утроби; кад умре, сахрани је поред мене, у исти гроб.
5. Све дане, чедо, Господа Бога нашега *сјећај се, и не пожели да сагријешис и да преступиш заповијести Његове; правду чини у све дане живота свога, и не иди путевима неправде. [*Проп 12, 1.]
6. Јер кад чиниш истину, миомирна ће бити дјела твоја.
7. И свима који чине правду, од *имања свог чини милостињу, и да не позавиди око твоје када чиниш милостињу; не окрећи лице твоје од било ког сиромаша, па се неће окренути од тебе лице Божје. [*ПрС 3, 9; Сирах 4, 8-14; Лк 14, 13.]
8. Од онога што имаш у изобиљу, чини од њега *милостињу; ако имаш мало, не бој се да помало чиниш милостињу: [*Сирах 35, 9.]
9. Јер залог добар сабираш себи у дан нужде,
10. Пошто милостиња из смрти избавља и не допушта да се улази у таму.
11. Добар дар је милостиња за све који је чине пред Вишњим.
12. Пази себе, чедо, од сваког блуда и жену прво узми од сјемена отаца својих; не узимај жену туђинку, која није из племена оца твога, зато што смо синови пророка: Ноје, Аврам, Исак, Јаков, оци су наши од вијека; сјети се, чедо, да они сви узеше жене од браће своје, и бише благословени у дјети својој, и сјеме њихово наслиједиће земљу.
13. И сада, чедо, воли браћу своју и не горди се срцем својим – од браће своје и од синова кћери народа свога да узмеш за себе од њих жену, јер у гордости је пропаст и неизвјесност многа, и у несташици умаљење и убоштво велико; јер несташица је мајка глади.
14. Награда сваког човјека, који, ако буде радио, нека код тебе не касни, него му подај *одмах, и ако послужиш Богу, узвратиће ти. Пази на себе, чедо, у свим дјелима својим, и буди васпитан у свему понашању своме. [*3 Мој 19, 13; 5 Мој 24, 14.]
15. И *оно што (сам) мрзиш, никоме не чини. Вино на опијање немој пити, и нека не ходи с тобом пијанство на пут твој. [*Мт 7, 12; Лк 6, 31.]

16. Од хљеба свога подај гладном и од хаљина својих нагом; свим што ти преостане, чини милостињу, и да не позавиди твоје око када чиниш милостињу.
17. Потроши хљебове своје на гробу праведника, и не дај их грјешницима.
18. Савјет од сваког мудрог тражи, и не презри ни један савјет користан:
19. И у свако вријеме благослови Господа Бога и од Њега ишти да путеви твоји прави постану, и да све стазе и намјере успију. Јер није сваки народ од (правог) савјета, него сам Господ даје сва добра, и кога хоће – смирава, како хоће. И сада, чедо, памти заповијести моје, и нека се не избришу из срца твога.
20. А сада ћу ти показати десет таланата сребра, које предадох Гаваилу, сину Гавријину, у Рагама Мидијским.
21. И не бој се, чедо, зато што осиромашисмо; имаћеш ти много ако се будеш бојао Господа и ако одступиш од сваког гријеха, и будеш чинио оно што је угодно пред Њим.

5. Товија послушан оцу. Узима за сапутника у Раге анђела Рафаила. Туга мајке Ане. Товит је тјешти.

1. И одговоривши Товија рече му: Оче, све ћу учинити што си ми заповиједио.
2. Али како ћу моћи узети сребро од (онога) кога не познајем?
3. И даде му потврду и рече му: Тражи себи човјека који ће поћи с тобом, и даваћу му плату док сам жив; и иди да узмеш сребро.
4. И пође да тражи човјека и нађе Рафаила, који бјеше анђео, а (он) не знадијаше.
5. И рече му: Могу ли поћи с тобом у Раге Мидијске, и да ли познајеш та мјеста?
6. И рече му анђео: Поћи ћу с тобом, и пут ми је познат, а код Гаваила, брата нашег, живио сам.
7. И рече му Товија: Причекај ме и рећи ћу оцу моме.
8. И рече му: Иди и не касни.
9. И ушавши рече оцу: Ево, наћох ко ће поћи са мном. А он му рече: Позови га к мени да сазнам од којег је племена и да ли је повјерљив да би ишао с тобом.
10. И позва га, и уђе и цјеливаше један другога.
11. И рече му Товит: Брате, из ког племена и из ког отачества си ти, кажи ми?
12. И рече му: Племена и отачество тражиш ли ти, или најамника који ће поћи са сином твојим? И рече му Товит: Хоћу, брате, да знам род твој и име.
13. А он рече: Ја сам Азарије, Ананије великог, од браће твоје.
14. И рече му: Добро си дошао, брате; и не љути се на мене што сам тражио племена твоје и отачество твоје да сазнам. А ти си брат мој од лијепа и добра рода. Знао сам Ананија и Јонатана, синове Семије великог, пошто смо путовали заједно у Јерусалим на поклоњење да принесемо првине и десетине плодова, и не заблудише у заблуду браће наше. Од доброг си коријена, брате.
15. Него, реци ми: Коју плату да ти дадем? Драхму на дан и остало потребно, као и сину моме?
16. И још ћу ти придодати плати ако се здраво вратите.
17. И договорише се тако. И рече Товији: Припреми се за пут и нек вам буде са срећом. И припреми син његов што је за пут. И рече му отац: Иди са човјеком; а на небу обитавајући Бог благословиће пут ваш, и нека анђео његов буде вам сапутник. И изађоше обојица да отпутују, и пас дјечаков са њима.
18. А заплака Ана, мати његова, и рече Товиту: Зашто одасла чедо наше? Зар он није жезло руке наше кад улази и кад излази пред нама?
19. Сребро сребру и да не стигне, само чедо наше кад би нам остало.
20. Јер што нам је дат да живи од Господа, то је нама довољно.
21. И рече њој Товит: Не тугуј, сестро, здрав ће се вратити и очи твоје видјеће га;
22. Јер анђео добри путоваће са њим, и благословиће се пут његов, и вратиће се здрав.
23. И преста плакати.

6. Хватање рибе на Тигру. Вађење срца, јетре и жучи. Савјет да се ожени кћерју Рагуила.

1. Они пак ходећи путем, стигоше увече на ријеку Тигар и заноћише ондје.
2. Младић сиђе да се умије, и искочи риба из ријеке и хоћаше да прогута младића.
3. А анђео му рече: Прихвати рибу. И узе рибу младић и избаци је на земљу.
4. И рече му анђео: Разрежи рибу и узевши срце, и јетру и жуч, добро сачувај.
5. И учини младић као што му рече анђео; а рибу испекавши, поједоше.
6. И путоваше обојица док се приближише Екватанама.
7. И рече младић анђелу: Азарије, брате, за шта ће срце и јетра и жуч рибе?
8. И рече му: Срце и јетра – ако неког смућује демон или дух зли, са њима треба окадити пред

човјеком или женом, и више неће бити смућиван;

9. А жуч да се помаже човјек који има биједу на очима, и испијелиће се.

10. А када се приближише Раги,

11. Рече анђеолом младићу: Брате, данас ћеш бити код Рагуила, а он је рођак твој, и има ћерку јединицу именом Сара;

12. Говорићу о њој да ти се даде за жену, јер теби припада њено *наслеђе, и ти си једини из рода њеног, дјевојка је пак лијепа и умна. [*4 Мој 27, 8; 36, 7.]

13. И сад ме послушај и говорићу оцу њеном, и кад се вратимо из Рага, обавићемо свадбу. Зато што познајем Рагуила да је неће дати другом мужу по закону Мојсијеву, ни по цијену смрти, те наслеђе теби припада да примиш, а не било ком другом човјеку.

14. Тада рече младић анђелу: Азарије, брате, ја сам чуо да је дјевојка била дата седморици мужева, и да су сви у ложници погинули.

15. И сада ја сам један у оца, и бојим се да кад уђем не умрем, као и претходни, јер је демон воли, који не шкоди никоме осим онима који јој прилазе. Па сада ја се бојим да не умрем и низведем живот оца мога и матере моје с болом ради мене у гроб њихов; а сина другога они немају који ће их сахранити.

16. А анђеолом рече: Не сјећаш ли се ријечи које ти заповиједи отац твој, да узмеш жену од рода свога? И сада послушај ме, брате, јер она ће ти бити жена, а о демону ништа не брини, јер ове ноћи она ће ти бити дата за жену.

17. И када уђеш у ложницу, узми прах од тамјана, и положи од срца и јетре рибље и окади. И омирисаће демон, и побјећи ће и неће се вратити вајвијек вијека.

18. А кад јој приступиш, устаните оба двоје и завапите милостивом Богу, и спасиће вас и помиловати. Не бој се, јер она је за тебе припремљена од вијека, и ти ћеш је спасити, и поћи ће с тобом, и надам се да ћеш од ње имати дјецу.

19. И када чу Товија ово, завоље је, и душа његова прилијепи се њој силно.

7. Сусрет са Рагуилом у Екватанама. Узимање кћери његове Саре за жену.

1. И стигоше у Екватане, и дођоше у дом Рагуилов, а Сара их сретe и поздрави их, и они њу, и уведе их у дом.

2. И рече Рагуило Едни, жени својој: Како је сличан младић Товиту, синовцу моме!

3. И упита их Рагуило: Одакле сте, браћо? И рекоше му: Од синова Нефталимових, заробљеника у Ниневији.

4. И рече им: Познајете ли Товита, брата нашега? А они рекоше: Познајемо.

5. И рече им: Је ли здраво? А они рекоше: И жив је и здрав је. И рече Товија: Он ми је отац.

6. И скочи Рагуило и цјелива га и заплака и благослови га и рече му: О лијепог и доброг човјека! И чувши да је Товит изгубио вид, ожалости се и заплака.

7. И Една, жена његова, и Сара, ћерка његова, плакаху и примише их усрдно.

8. И заклаше овна из оваца и припремише богату трпезу.

9. А рече Товија Рафаилу: Азарије, брате, кажи о ономе што си говорио на путу, нека се ствар заврши.

10. И предаде ријеч Рагуилу. И рече Рагуило Товији: Једи, пиј и уживај; теби припада да узмеш чедо моје, но, указаћу ти на истину:

11. Дао сам чедо моје седморици мужева, и када би улазили к њој, умирали су под ноћ; али засад ти уживај.

12. И рече Товија: Нећу окусити овдје ништа док је не поставите и приведете к мени. И рече Рагуило: Узми је одсад, по расуђивању своме, ти си брат њен и она је твоја, а милостиви Бог ће вам добро дати у изобиљу.

13. И позва Сару, кћер своју, и узевши је за руку, предаде је Товији за жену и рече: Ево, по закону Мојсијевом узми је и одведи к оцу своме; и благослови их.

14. И позва Едну, жену своју; и узевши књигу, написа писмо и запечати га. И почеше јести.

15. И (опет) позва Рагуило Едну, жену своју, и рече јој: Сестро, спреми другу одају, и уведи је (кћер).

16. И учини како јој рече, и уведе је ондје и (она) заплака. И примијети сузе кћери своје и рече јој: Буди храбра, чедо. Господ неба и земље нека ти даде радост умјесто жалости ове твоје, буди храбра, кћери.

8. Младенци у ложници спасени од демона. Рагуилова благодарна молитва.

1. Када, пак, завршише вечеру, уведоше Товију к њој.
2. А он идући сјети се ријечи Рафаилових и узе прах тамјана и положи срце рибље и јетру па окади.
3. Када, пак, осјети демон мирис, побјеже на крајње врхове Египта, и свеза га анђео.
4. Пошто бише закључани обоје, устаде Товија са кревета и рече: Устани, сестро, и помолимо се да би нас помиловао Господ.
5. И поче Товија говорити: Благословен си, Боже отаца наших, и благословено Име твоје свето и славно у вјекове; нека Те благосиљају небеса и сва створења твоја:
6. Ти си створио Адама и дао му помоћницу Еву, потпору, жену његову; од њих се роди човјечије сјеме. Ти си рекао: Није добро да човјек буде сам, створићемо му помоћницу сличну њему;
7. И сада, Господе, не ради блуда ја узимам сестру моју ову, него за истину. Заповиједи да будем помилован и са њом да остарим.
8. И рече са њим: Амин.
9. И спаваше обоје ноћу.
10. И уставши Рагуило, пође и ископа гроб говорећи: Можда је и овај умро.
11. И дође Рагуило у дом свој.
12. И рече Едни, жени својој: Пошаљи једну од слушкиња, нека виде да ли је жив;
13. И уђе слушкиња отворивши врата, и нађе њих двоје да спавају.
14. И ушавши, јави им да је жив.
15. И благослови Рагуило Бога говорећи: Благословен си, Боже, сваким благословом чистим и светим, и нека те благосиљају свети твоји, и сва створења твоја, и сви анђели твоји и избраници твоји нека Те благосиљају у све вјекове.
16. Благословен си што ме обрадова, и не догоди ми се, као што мишљах, него по великој милости твојој учинио си с нама.
17. Благословен си што помилова двоје јединорођених; учини им, Владару, милост, испуни живот њихов у здрављу с радовањем и милошћу.
18. Нареди потом слугама да затрпају гроб.
19. И учини им свадбу дана четрнаест.
20. И рече му Рагуило прије него се навршише дани свадбе, са заклетвом, да не оде док се не напуни четрнаест дана свадбе,
21. И онда, кад узме половину имања његовог, да оде у здрављу к оцу; а остало – кад умрем ја и жена моја.

9. Свадба Товије и Саре. Рафаило узима сребро и долази с Гаваилом на свадбу.

1. И призва Товија Рафаила и рече му:
2. Азарије брате, узми са собом слугу и двије камиле и иди у Раге Мидијске код Гаваила и донеси ми сребро и њега доведи на свадбу,
3. Зато што ме заклео Рагуило да не излазим,
4. А отац мој броји дане, па ако одоцним много, веома ће туговати.
5. И оде Рафаило и би код Гаваила, и предаде му писмену потврду. А он изнесе кесе с печатима и предаде му.
6. И поранише заједно и дођоше на свадбу. И благослови Товија жену своју.

10. Товит и Ана тугују. Рагуило отпушта Товију и Сару родитељима. Една благосиља дјецу.

1. И Товит, отац њихов, бројаше сваки дан; и пошто се напунише дани пута и не долажаху,
2. Рече Товит: Можда су осрамоћени? Или можда умрије Гаваило и нема ко да му (Товији) даде сребро?
3. И туговаше веома.
4. А рече му жена његова: Погибе дијете, зато је закаснило. И поче га оплакивати и рече:
5. Свеједно ми је, чедо, пошто изгубих тебе, свјетлост очију мојих!
6. А Товит јој рече: Ћути, не брини, здрав је.
7. И одговори му: Ћути, не варај ме, погибе дијете моје. И излажаше свакодневно на пут вани којим је отишао, те данима хљеб не јеђаше, а ноћима не престајаше да оплакује Товију, сина свога, док се не навршише четрнаест дана свадбе у које га закле Рагуило да борави ондје.
8. Рече пак Товија Рагуилу: Отпусти ме, јер отац мој и мајка моја више се не надају да ће ме видјети.
9. Рече му пак таст: Остани код мене, а ја ћу послати оцу твоме и јавиће му све о теби. И Товија каза: Не, него ме отпусти оцу моме.

10. Уставши пак Рагуило, даде му Сару жену његову и половину своје имовине, робове и стоку и сребро.
11. И благословивши их, отпусти их говорећи: Нека вас благоустроји, дјецо, Бог небески прије него што умрем.
12. И рече кћери својој: Поштуј свекра и свекрву своју, јер они су ти сада родитељи, да чујем о теби добар глас. И цјелива је.
13. И Една рече Товији: Брате вољени, нека те воспостави Господ небески и нека ми даде да видиш дјецу твоју од Саре кћери моје, да се радујем пред Господом; и, ево, предајем ти кћер моју у залог, не ожалости је.
14. Послије овога отиде Товија благосиљајући Бога што благоустроји пут његов и благосиљаше Рагуила и Едну, жену његову.

11. Товија стиже у Ниневију. Товит прогледао благосиља Бога. Свадба младенаца.

1. И путовао је док се они не приближише Ниневији.
2. И рече Рафаило Товији: Зар не знаш, брате, како остави оца свога?
3. Да похитамо испред жене твоје и припремимо дом.
4. Нека ти буде при руци жуч од рибе. И путоваше, и прикључи се пас иза њих.
5. А Ана је сједјела погледајући на пут сина свога.
6. И угледа га како долази и рече оцу његовом: Ево, син твој долази и човјек који је пошао с њим.
7. И Рафаило рече: Ја знам да ће отворити очи отац твој.
8. Ти, дакле, помажи жучем очи његове, и угризен протрљаће (их) и одбациће бијелу и видјеће те.
9. И потрчавши, Ана паде око врата сина свога и рече му: Видјех те, чедо, од сад (не жалим) да умрем. И заплакаше обадвоје.
10. А Товит излажаше према вратима и спотаче се; син пак му притрча.
11. И придржа оца свога и посу жуч на очи оца свога говорећи: Буди храбар, оче.
12. А када бише угризене, он протрља очи своје, и одлијепи се од углава очију његових бијела.
13. И угледавши сина свога, паде му око врата и заплака и рече:
14. Благословен си, Боже, и благословено име Твоје у вјекове и благословени сви свети Твоји анђели; јер си ме казнио и помиловао ме; ево, видим, Товију сина свога.
15. И уђе син његов радујући се и објави оцу своме величанствена (дјела) што му се догодише у Мидији.
16. И изиђе Товит у сретање снахи својој радујући се и благосиљајући Бога, према вратима Ниневије; дивљаху се они који су га видјели да иде, како прогледа, и Товит свједочаше пред њима да му се смилова Бог.
17. И када се приближи Товит Сари, снахи својој, благослови је говорећи: Здравно дошла, кћери; благословен Бог који нам те доведе, и отац твој и мајка твоја.
18. И би радост у Ниневији свој браћи његовој.
19. И дође Ахиахар и Насвас, синовац његов, и би свадба Товијина с весељем седам дана.

12. Давање плате Товијином сапутнику. Сапутник открива даје он анђео Рафаило и даје им поуку.

1. И призва Товит Товију, сина свога, и рече му: Пази, чедо, да платимо човјеку који је ишао са тобом, и придодати му треба.
2. И рече му: Оче, неће ми шкодити ако њему дадеш пола онога што сам донио,
3. Јер ме доведе теби здрава и жену моју исцијели и сребро моје донесе и тебе такође исцијели.
4. И рече старац: Праведно је (дати) му.
5. И позва анђела и рече му: Узми половину од свега што смо донијели, и иди у здрављу.
6. Онда (анђео) позвавши њих двојицу тајно, рече им: Благосиљајући Бога, њему се исповиједајте, величајте њега и исповиједајте пред свима живима о ономе што је учинио са вама; добро је благосиљати Бога и узносити Име његово, ријечи дјела његових часно казујући, и не будите лијењи да му се исповиједате.
7. Тајну цареву добро је скривати, а дјела Божја откривати – славно. Добро чините и зло вас неће снаћи.
8. Добро је молитва са постом и милостињом и правдом; добро је (боље) мало са правдом неголи много са неправдом; добро је чинити милостињу неголи сабирати злато,
9. Јер милостиња од смрти избавља, и она очишћује од сваког гријеха. Који творе милостиње и правде, испуниће се живота.
10. А који гријеше, непријатељи су свог живота.

11. Нећу сакрити од вас ниједну ријеч, Рекох: Тајну цареву добро је сакривати, а дјела Божија откривати – славно.
12. И сада када си се помолио, ти и невјеста твоја Сара, ја сам принио спомен молитве ваше пред Светога; и када си *сахрањивао мртве, такође сам био с тобом. [*Тов 2, 7.]
13. И када ниси био лијењ да устанеш и оставиш објед свој да би отишао и побринуо о мртвацу, ниси се сакрио од мене чинећи добро, него сам био са тобом.
14. И сада посла ме Бог да те исцијели и снаху твоју Сару.
15. Ја сам Рафаило, један од седам светих анђела који приносе молитве Светих и улазе пред славу Светога.
16. И потресосе се обојица и падоше на лице, јер се уплашише.
17. И рече им: Не бојте се, мир ће са вама бити; Бога, пак, благосиљајте вавијек.
18. Јер не својом жељом, него вољом Бога нашег дођох, зато Га благосиљајте вавијек.
19. У све дане јављао сам вам се, и *не једох и не пих, него ви виђење гледасте. [*1 Мој 18, 8; Суда 13, 16.]
20. И сада исповиједајте се Богу, јер одлазим Ономе који ме је послао, и запишите све што се догодило у књигу.
21. И устадоше; и више га не видјеше.
22. И исповиједаху дјела велика и чудесна Божија, и како им се јави анђеол Господњи.

13. Товитова молитва и поука заробљеном народу. Обновиће се Јерусалим.

1. И Товит написа молитву на радост и рече:
2. Благословен Бог који живи у вјекове и Царство његово, јер он кажњава и милује, низводи у ад и узводи, и нема га ко ће избјећи руку Његову.
3. Исповиједајте се Њему, синови Израилјеви, пред народима, јер он вас расија међу њима;
4. Тамо јављајте величанство његово, узнесите Њега пред сваким живим, јер је Он Господ наш и Бог, Он је отац наш у све вјекове,
5. И кажњаваће нас због неправди наших, и опет ће нас помиловати и сабрати од свих народа гдје год будете растурени међу њих.
6. Ако се повратите к Њему свим срцем вашим да свом душом творите пред Њим истину, тада ће се вратити вама и неће сакрити лице своје од вас.
7. И видјећете шта ће творити са вама; и исповиједајте се њему свим устима вашим; и благословите Господа правде и узнесите Цара вјекова.
8. Ја у земљи робовања мога исповиједам Њега, и показујем моћ и величанство његово народу грешника: Обратите се, грешници, и творите правду пред Њим; ко зна неће ли вас пожељети и учинити вам милост?
9. Бога мога узносим, и душа моја Цара небескога, и зарадоваће се величанству Његовом.
10. Нека говоре сви и нека се исповиједају њему у Јерусалиму: Јерусалиме граде, свети, казниће те због дјела синова твојих и опет помиловати синове праведника.
11. Исповиједај се Господу добро и благосиљај Цара вјекова да се опет скинија његова сагради у теби са радошћу.
12. И да обрадује у теби заробљенике и да љуби у теби биједне у сва покољења вијека.
13. Народи многи издалека доћи ће к Имену Господа Бога, дарове у рукама имајући и дарове Цару небеском, покољења покољења хвалиће Те[4] и даће Ти *радовање. [*Ис 51, 11; 60, 4-5; Дав 2, 47; Отк 21, 24.]
14. Проклети сви који те мрзе; благословени биће сви који те воле вавијек.
15. Радуј се и весели се синовима праведних, јер ће се сабрати и благословити Господа праведних: О, блажени који те воле, радоваће се миру твоме.
16. Блажени који се ожалостише свим казнама Твојим, јер ће се теби обрадовати гледајући сву славу Твоју и веселиће се вавијек. Душа моја нека благосиља Бога, Цара великога.
17. Јер ће се *саградити Јерусалим сапфиром и смарагдом и каменом драгим зидови твоји и куле и стубови златом чистим, и тргови јерусалимски вирилом и антраксом и каменом из Суфира биће поплочани. [*Ис 54, 11; Отк 21, 11-18.]
18. И рећи ће сви пролази његови: Алилуја! Хвалиће Га говорећи: Благословен Бог који узвиси све вјекове.

14. Товит чини милостињу. Савјет Товији да из Ниневије иде у Мидију. Обновиће се Јерусалим и Храм. Товија сахрањује родитеље као и таста и ташту у Екватанама Мидијским.

1. И преста с исповиједи Товит.
2. И бијаше (му) година педесет осам кад изгуби вид, а после осам година прогледа; и чињаше милостиње и придаде да се боји Господу и да се исповиједа Њему.
3. И веома остари; и позва сина свога и шест синова његових^[5] и рече му: Чедо, узми синове своје; ево, остарао сам и пред одласком сам из живота.
4. Отиди у Мидију, чедо, јер сам увјерен што је говорио Јона пророк о Ниневији да ће пропасти, а у Мидији ће бити мир до извјесног времена, и да ће браћа наша у земљи бити расијана са добре земље, и Јерусалим ће бити пуст, и Дом (Храм) у њему сагорјеће и биће пуст до (одређеног) времена.
5. И опет помиловаће их Бог и повратиће их у земљу и саградиће Дом, не као (онај) први, док се не испуне времена вијека. И после тога вратиће се из ропстава и саградиће Јерусалим часно, и Дом Божји у њему биће саграђен за сва покољења вијека, здањем славним, као што су говорили о њему пророци.
6. И сви народи ће се повратити истински да се боје Бога, и порушиће идоле своје, и благословиће сви народи Господа.
7. И народ Његов исповиједиће се Господу, и узвисиће Господ народ свој, и обрадоваће се сви који љубе Господа Бога у правди и истини творећи милост браћи нашој.
8. И сада, чедо, отиди из Ниневије, јер свакако биће оно што је говорио пророк Јона.
9. А ти држи Закон и заповијести и буди милостивољубив и праведан, да ти добро буде, и сахрани ме добро и мајку твоју са мнош; и више не боравите у Ниневији.
10. Чедо, види шта учини Аман Ахиахару који га је отхранио, како од свјетлости одведе њега у таму, и шта му узврати; и Ахиахар, пак, спаси се, а ономе заузврат би дато, те сам уђе у таму. Манасије је чинио милостињу, и би спасен из замке смртне коју му постави, а Аман упаде у замку и погибе.
11. И сада, дјецо, видите шта милостиња чини и од чега правда избавља. И док ово говораше испусти душу своју на постељи; а бјеше му година сто педесет осам. И сахрани га свечано.
12. А кад умрије Ана, сахрани је са оцем његовим. Отиде, пак, Товија са женом својом и синовима својим у Екватане к Рагуилу, тасту своме.
13. И остари часно, и сахрани таста и ташту своје свечано и наслиједи имање њихово и Товита, оца свога.
14. И умрије од година сто двадесет седам у Екватанама Мидијским.
15. И чу прије но умрије за погибао Ниневије, коју пороби Навуходоносор и Асир. И обрадова се прије но умрије због Ниневије.

НАПОМЕНЕ:

- [1] Ова књига се не налази у јеврејској Библији, али је садрже грчка и словенска Библија.
- [2] *кад бисмо заборављени* – Ватикански кодекс, словенски превод.
- [3] У неким рукописима у словенском преводу: *док не одох*.
- [4] *хвалиће Те* налази се у александријском кодексу и словенском преводу. *Прим. прев.*
- [5] Овако стоји у александријском кодексу и словенском преводу; у синајском и ватиканском кодексу само стоји *и синове његове*. *Прим. прев.*

Share

Tweet

Like 4

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 2 3 4 ... 6 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ**СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ**

Свето Писмо
Апостол
Паримејник
Псалтир

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ**За заједничко богослужење**

Службеник и чиновник
Часослов
Химне
Минеји
Србљак
Триоди
Типик
Литургикон
Тропари и кондаци
Остало
Месеџослов

За посебно богослужење

Требник

НОТНЕ КЊИГЕ

Приручник
Нотни зборник
Осмогласник

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

Каноник и молитвеник
Акатистник
Припрема за Свето Причешће

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издаш објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.

Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.

Типик 10. јануара 2019.

Триоди 10. јануара 2019.

Србљак 10. јануара 2019.

Минеји 9. јануара 2019.

Химне 9. јануара 2019.

Псалтир 9. јануара 2019.